

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egy évre 4 frt, fél évre 2 frt negyed évre 1 frt. Egyes számára 10 kr
Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Feladó szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A hadügyminiszter a kis- és középbirtokosok érdekében.

A hadügyminiszter egy nagyfontosságú és gazdasági közönségünk érdekét előnyösen érintő intézkedéséről adunk tudomást. Amint értesültünk ugyanis, a hadügyminiszter a budapesti főhadbiztosság útján kérdést intézett az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület”-hez aziránt, hogy mikép volna lehetséges a kis és középbirtokosok bevonása a hadsereg ellátás körébe.

Az e tárgyban folytatott tanácskozások azon eredményre vezettek, hogy egyelőre a budapesti élelmiszer-raktár szükségletéből 5000 mm. rozs és 15,000 mm. zab a vármegyei gazdasági egyesületek bevonásával fog beszereztetni.

A legfontosabb megállapodás azonban az, hogy a gazda jogosítva van terményét a katonai élelmiszer-raktárba beszállítani s az, ott, minőség szerint, napi teljes bérzeáron fog beváltatni. A mennyiben azonban az ily szállításokban csak a közel vidék kisgazdái részesedhetnek, a távolabb vidék gazdái, továbbá a közép birtokosok és községi következetek összeállhatnak egyenlőtlenített gabonájukat minta alapján ajánlhatják fel eladásra, a mikor az ugyancsak napi bérzeáron lesz megvásárolva a kincstár részéről.

A fuvaron érkező gabona, minden hét keddjén és pénteken fogátvétetni a katonai élelmiszer-raktárban míg a hajóáru bármikor szállítható. Az átvételezésnél az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” jogosult magát képviseltetni s így az átvétel sima lebonyolítása biztosítva van.

Ha a folyó évi kísérlet sikerül, úgy a jövő évben az ország minden élelmiszer-raktárában életbe lép a rendszer, javítva az időközi tapasztalatokkal.

Hogy a hadügyminiszter ezen intézkedését örömmel és legmelegebb elismeréssel fogja fogadni a gazda közönség, azt mondanunk sem kell. Ha tekintetbe vesszük azt, hogy a hadseregnek évenként több száz millióra rugó ellátási költségeiből a magyar gazdák eddigelé ugyasólván alig vették ki részüket. De a gazdasági közönségnek elismeréssel kell adóznia az „Országos Magyar

Gazdasági Egyesület” irányában is, mint a mely egyesület a hadsereg ellátás kérdését állandóan napirenden tartván, csakis ezen következetes akciója eredményezte a kérdésnek oly irányban való megoldását, hogy a jövőben a hadsereg ellátás körül a busás haszonra szert tett közvetítők kizáróassanak.

Meggyőződésünk, hogyha ezen első évi kísérel jól bevál, így készséggel fogja a gazdasági közönség a gazdasági egyesületeket ez irányú működésében támogatni s minden erejével azon lesz, hogy az oly rég óhajtott községi szövetkezeti közraktárak is effectuáltassanak. Mert hiszen voltaképen ez az intézmény volna hivatva a hadsereg és a kisgazdák közötti érintkezés tekintetében a közvetítő szerep elvállalására.

Az iskolai játékokról.

A magyar ifjúság testi nevelésében döntő fordulatot jelent a közoktatásiügyi miniszternek az az intézkedése, a melylyel az ifjúsági játékokat önálló játékdéltáratok alakjában beleillesztette a középiskolák tanításrendjébe. Az ifjúsági játékok mozgalmata annak idején, az Országos Közegészségügyi Egyesületből indult ki.

Sokan, tanfőriak és szülők egyaránt ellenezték a tanulók játékát, pedig minden bizonyíték a játék mellett szól. Mi a gyermek játéka? Utánzása környezetének, embereknek — állatoknak egyformán, később kedvet lel a nagyobb gyermekek társaságában, mindenben iparkodik őket, sőt rajtuk túlnemni. A játék neki fáradságos tanulás, izmainak, szerveinek mindaddig meg nem szűnő gyakorlása, míg társát földhöz nem vágja, küzdelem a szó legszorosabb értelmében, előkészület a jövő küzdelmére. A mai művelődésnek köszönhetjük, hogy a nyers erőszakhoz a legtrikább esetben kell már nyulnunk, ámbátor ha mélyebben tekintünk a dolgok állásába, az edzett testnek szükségességét a sok láthatatlan ellenség ellen manap épp úgy fennállónak kell mondanunk, mint régebben.

Ez a harcviszály a gyermek és ifju lelkületében magyarázza meg, hogy miért tűzik előszeretettel az olyan

játékot, melyben mint ellenfelek állanak egymással szemben, melyben az egyén személyes bátorsága, kitartása, ügyessége, lélekjelenléte, társával való összetartás biztosítja a győzelmet. Ez az ösztönös vágy a küzdelem után fejt meg, hogy miért szeretik az oly játékok, melyben a győzelem esélyei könnyen hullámanak, melyben az egy hiba folytán elvesz a biztosan vett győzelem, melyben a koczká fordulván, egy ügyes mozdulat folytán a már-már fenyegető vereség veszélye elhárítható.

A mindennapi tapasztalat alapján tudjuk, hogy a mozgások következtében az izmok tömege megnő, az izomerő fokozódik, a mozgások könnyebbek, ügyesebbek lesznek. A mozgásoknak előnyös befolyását az emésztőképességre nagyon gyakran szoktuk felhasználni. Az élettan tanúságai szerint azonban kétségtelen, hogy a mozgás a többi szervekre is nem csekély befolyást gyakorol, első sorban azokra, melyek az egészséges élet alapfőltételeit képezik, a szívre és tüdőre, valamint a csontokra is, mint az izmok tapadó pontjaira.

A játék óriási előnye az izommozgások utolérhetetlen sokféleségében áll, amivel szemben a szabadgyakorlatok, de még a szorgyakorlatok is messze elmaradnak. A szabadgyakorlatokban mindig csak egyes izmok vagy izomcsoportok működnek és mindig ugyanazon ütemben, míg a játékban a testnek összes izmai, első sorban a lábizmok, de ugyancsak a törzsük és karok izmai is vesznek részt; a legkülönbözőbb erősségű és gyorsaságú mozgásokat hajtva végre. Kapcsolatosan vele jár az izomösszehúzódnak gyorsasága és megbízhatósága, mely még a szemizmokra és a látásra is kiterjed.

Játékban annál nagyobb mesterségre fog valamelyik tanuló szert tenni, mentől gyorsabban veszi észre és fogja fel a helyzetet és mentől gyorsabban és kiadóbban képes a helyzetnek megfelelőleg testével, annak egyes izmaival célirányosan rendelkezni. Míg tehát a torna tudományos alapról kiindulva, tudatosan iparkodik az összes izmokat külön-külön fejleszteni, addig a játék öntudatlanul teszi, nem keresi, vajon egyik vagy másik izmot tényleg működteti-e, de azért a sokféle izomműködés következtében mégis a legtöbbnek kijut.

T Á R C Z A

Flóra.

Flóra aranyos, enniváló kis menyecske, tágra nyílt, gyermekes tekintetű szemekkel.

Még csak 21 éves és már is reményeiben csalódott asszonyka; férjétől elváltan él. Ismét előszedte iskola könyveit, megint gyermekké vált.

Milyen boldog is volt akkor, mikor iskolába járt a kis, ábrándos lányka! Mily bizalommal tekintett a világra! Csupa jó, nemeslelkű, becsületes embert látott mindenkinben.

Majd eljön az ifju levente, kit álmaiban látott. Daliás, szép ifju lesz az, ki szíve királynéjává avatja a kis Flórát. Oh, hogy fogja ő azt az ifjut szeretni, menyasszonyává, majd nejevé válik. Milyen jó, gondos kis asszonyka lesz belőle. Ab Istenem, mily édes, mily elbájoló is lesz az ő kis fészkek; Hogyan fog ő sürögni-forogni a háztartás körül, mennyire tudja majd az ő férjeurát boldogítani.

És eljött a megálmódott ifju levente egy fővárosi hivatalnok képében, eljött a kis vidéki városba, édesmázos beszédével elbájolta az egész rokonságot, magához ragadta a kis Flóra romlatlan, arany tiszta szívét. Szép ifju volt, okos is, nagyon értett ahhoz, hogyan bilineselje magához az ártatlan kis lányt. Mily áhitattal hallgatta a lányka a tapasztalt, művelt ifju beszédét, tréfiás meséit.

De holdog volt Flóra! Hogy dobogott kis szíve, ha az ifju közelébe jutott. El is mondta boldogságát Terkának, legjobb barátjának. Terveket szöttek, arany szálakból fontak koszorút. Oh, Terka! Mily jó lesz, mily boldog lesznek.

Flóra szép, bájos menyasszony volt. Kirepült fészkéből a csicseregő kis madár. Elvitte az ifju férj az apró asszonykát, elvitte magával a fővárosba, a nagy város zajába. A férjnek itt volt foglalkozása: Az asszony pedig kövesse a férjét.

Kellemes, szép otthonot talált Flóra. A figyelmes férj kitanulta az asszonyka izlését, úgy rendezte be tehát az ujlakást. Ide vonult be nagy büszkén az új asszonyka . . .

De hajh! A boldogság csak hetekig tartott. Csakhamar kiábrándult a parányi asszonyka. A férfi nem az, a minék ő látta. Mennyi csalódás, szenvedés váltotta fel a rövid boldogságot. Kevés pár hét alatt mennyit is szenvedett. Boldogságot szimlelt szülői előtt; de végre kitört belőle a keserűség, megírta a valót a jó mamának, ki sebtiben el is jött az ő dédelgetett gyermekéért és nagy viszontagságok közt, el is vitte magával haza.

Itt vagyunk tehát. A kis Flóra nagy keserűséggel elve elfoglalta ismét az ő szobáját. De mennyire megváltozott e rövid idő alatt! Nem oly kedvesen csintalan, nem az az örökké kacagó kis lány ő többé. Tekintete bus, arcán szomorúság honol. Megváltozott itélettel tekintette a világot. Nem beszélhetek neki szépet, jót. Tán ez is gonosz, ez is csak ámitani akarja. Nem bízt többé a férfiakban. Bus asszonyka, bus környezetben. Mindenki fájlalta, mindenki sajnálta a kis Flórát. Mi is lett belőle?

Embergyűlölő lett. Hogyis ne. Mikor az, a kit szeretett, kinek szavait áhitattal leste, oly rutul megcsalta. Tehát ilyenek az emberek?

Flórán komoly elhatározás érelődött: férjétől elválk, más férfit pedig távol tart magától. Így marad magánosan örökké. Ily szilárd elhatározás mellett arról

kellett gondoskodnia, vajjon hogy él meg majd akkor, ha azok nem lesznek, kikre most támaszkodik.

Folyamodott, járt-kelt, könyörgött tehát, míg beiratkozhatott a budai tanítónő képezdebe, míg megengedték neki, hogy magán uton tehessen vizsgákat.

Flóra szorgalmasan tanult és kitűnő sikerrel vizsgázott mindannyiszor.

Egy ily sikertűlt vizsga után, melyre — miut rendesen fölrandult a fővárosba, ösmerkedett meg egy komoly férfival. Talán azért, mert a férfi is oly bus volt, mint ő maga vagy tán azért, mert a férfi őszintén érdeklődött szomorú sorsa iránt.

— Asszonyom, — szólta a férfi, — ne mondjon le az élet örömeiről. Ön oly fiatal, szép és kedves. Gyermekes ésszel, ábrándos lélekkel odadobta sorsát, a ki Önt meg nem érdemelte. Higgadt ésszel, komoly itélettel ezt nem cselekedte volna.

Flóra közlékenységének voltak köszönhetőek e szavak melyek oly jól estek sebzett szívének.

Egyik újabb vizsgájának sikeres letévése után a gratulások között első volt Bende Sándor, a multkori komoly férfi. Mennyi jóakaratot, szívjósságot tanusít a szomorú asszonyka iránt. Bebizelgő modorával, kedves szavaival annyit elért, hogy Flóra általánosságban immár nem mondott elítelő véleményt a férfiak felől.

Valahányszor vizgára jött fel Budapestre Flóra, mindannyiszor bü lovagjára, tanácsadóra, okos vezetőre akadt Bendében.

Nagy munkára készült Flóra! Az utolsó vizsga az: ettől függ egész jövője.

Szívszorongva érkezett ismét a fővárosba; az intézetig elkísérte a jó Bende és mindenféle utmutatással ellátta. Napok multak, nehéz napok. De az ügyes, szorgalmas Flóra most is helyt állt. Boldogan sietett fővárosi rokonaihoz, nő meg Bendéhez, Flóra oklevelet kapott.

Egy másik óriási előnye a játéknak és ez inkább pedagógiai, a játékos önkéntességében rejlik. Minden játékos önként, minden kényszer nélkül alárendeli magát a játék szabályainak és önmaga választotta vezetőjének, lemond kicsinyeskedéseiről, mert jól tudja, hogy csakis az összetartásban és a vezető iránti engedelmeségben van kilátása a győzelemre. A vezető is jól tudja, hogy az ő polezához nem elég a felkészült ambíció, hanem a játék alapos ismeretéből származó tekintély szerezte meg neki a vezetés szerepét társai között, a melyet, ha arra nem bizonyul érdemesnek, csak akkor arra érdemesebbnek kell átadnia.

E tekintetben rang- és korkülönbséget a játékosok nem ismernek. S mert mindent saját jószántukból tesznek meg, nem veszik észre a megerőltetést, a munkát, a mit a test izmai, a szív, a tüdő, a szem, az agy stb. végeznek; a szervezet észrevétlenül jut a fejlődéshez szükséges ingerekhez, míg a tornában legtöbbször az unalom folytán a legkisebb fáradságot is kellemetlenül megérez. A reud- és szabadgyakorlatokban azért, mert a gyakorlatok meglehetősen egyhangúak, a szorgyakorlatokban, mert aránylag igen ritkán kerül egyre a sor, holott a játék egyszerre igen sokat képes foglalkoztatni.

Midőn tehát Wlassics Gyula közoktatási miniszter a játékdélutánokat elrendelte, ezáltal a játékot csak visszahelyezte régi jogaiba, amelyekből a torna mint fiatalabb testvér méltánytalanul leszorította. A tanuló fejlődésében mind a kettőnek meg van a jogosultsága és így a helye. Hogy a játék kiszorult, részben a hely nehézségei okozták: a torna csak kis helyet, fedett tornacsarnokot kíván, míg a játék számára, hogy egy középiskola, néha igen számos ifjúsága játszhaszon, óriási terület kell. És a játékdélutánok sorsa a játék helye kérdésének sikeres megfejtésével szorosan össze van kapcsolva.

Az áldozatok, melyeket a városok e tekintetben hoznak, bizony tetemesek lehetnek, mert nem elégséges a tér, hanem azt be is kell keríteni, fákkal beültetni, épülettel, eleinte csak barakkal ellátni, berendezni stb. s a szükséges pénzt vagy maga a város adja közvetlenül vagy fiai által, kik az iskolába járnak, közvetítve. Az áldozatokat bizonyára szívesen hozzák, hiszen saját szülötteik élvezik, továbbá ne felejtjük el, hogy a játékterek csak most vannak még a város végén, idővel, a város fejlődése folytán, bekerülnek és akkor a környező városrészeknek üdítő helyet biztosítanak.

IRODALOM.

* **A tértők legendája.** A kereszténységnek az üldözések első szomorú, de nagyszerű korára emlékeztető évei tértek vissza mintegy a reformáció után, midőn az egyház a maga kebelében bajlotta végre új reformját. Feltámadt újra a hit végtelen ereje. A hódítók, a kik az új világrészbe vitték fegyvereiket, magukkal vitték a tértőket is. S a nép egyszerre veszté el ősei honát és hitét ősei istenében. Az a csodálatos nép, a melynek Isten-fogalma oly közel járt a mieinkhez, a mint azt a Hiavata gyönyörű legendája bizonyítja, nem könnyen, csak nagy véráldozatok árán fogadta el a neki új hitet. Long-

Néhány napig gontalanul élt Flóra rokonainál, de végre megérkezett a nehéz válasz ideje.

És Bende? . . . Ő is megjelent az ifjú asszonynál, Flóra megdöbbsent. A kedves, jó tértit is, ki éveken át hű barátja, őszinte vigasztalója volt, itt hagyja.

Sokáig szótlanul ültek egymás átlellenében. Igen lehangoltak, kedvetlenek voltak.

A férfi törte meg a csendet:

— Becsúzni jöttem, asszonyom. Gondoljon ránk is néha-néha, Isten ünnel!

Többet nem tudott szólani. És mint a ki szégyelte elérékenyülését, hirtelen távozni készült.

Flórát meghatották a férfi rezgő szavai, ezer gondolat cikázott át hirtelen agyán. Nem felelt, nem tudott felelni, csak nézte hogyan távozik Bende a már kinyitott ajtón és ekkor — számot nem vetve tettével, hirtelen odaugrott az ajtó elé, izgalomtól reszketve átkarolta a férfi nyakát és mintegy önkívületlenül csókot nyomott a férfi ajkaira, de aztán — mint a ki megrémült megfontolatlan cselekedetétől, hirtelen szökéssel elfutott a másik szobába . . .

Hetek múltak el az esemény után, kínos hetek Bende részére.

Egyszer csak levelet kap Flórától, így hangzott: „Több évi tanításai nehezen, de mégis útát törtek szívemhez. Igaza volt, hogy még jönni fog egy férfi, ki elfeledteti elveimet rossz véleményeimet a férfiak felől, jön majd egy férfi, kihez még vonzódni fogok, szeretni fogok. — — Ő n a z.

És Flóra rövid idő múlva Bende boldog felesége lön.

Békési József.

fellonak e gyönyörű regéje különben egészen a mi naiv époszunkra emlékeztet. Mindkettő ajkáról-ajkára szállt és nem öltött irott alakot, egyiket sem jegyezték fel a régi írástudók, mindketőnek csak a váza jutott a civilizáció korszakára s mindenket egy-egy nagy költő mentette meg az elpusztulástól, elfeledtetéstől: az egyiket Arany, a másikat Longfellow. Ez a csodálatos, különös, de szomorú népfaj pedig bevonult az ország belséjébe s ott élt szomorúan, száműzve s ott várta és várja a pusztulás keserű óráit. Minden pagony, minden faóriás, a mit az európaiak csákánya kivág, közelebb hozza az ő utolsó pusztulásukat. Ugy fognak elpusztulni, mint elpusztultak az őskori állatok, melyek a barlanglakó emberek kortársai voltak. Ki tudja mikor, ki tudja, melyikben pusztult ki a fajtájuk: a mint pusztult az ősvadon, egymásután dőltek ki a szálak és pagonyok, ők is fogytak s mikor az utolsó pagony elpusztult, abban már nem volt élve ily nemes vad. Erről a népről, hódításokról szól a Nagy Képes Világtörténet 129. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

* **A török hódoltság Magyarországon.** Szomorú korszak, gyászos emlékü évek azok, melyek ezt a nevet viselik. Ez a név hosszú, szomorú időszakot jelent a magyar nemzet történetében, mely a mily szomorú, épen olyan hősi. A nemzete egyáltalán legnehezebb időszaikában legnagyobb szerűbbek és legnemesebbek. A gyászos évek szülik a hőseket. Teher alatt nő a pálma és az elnyomott hon látása legjobb nevelő a hazaszeretetre. A folyton ostromolt győnge várakban születnek és nőnek a legnagyobb hősök. Mi nálunk is a magyar történelmében legszomorúbb korszakaink egyuttal a legdicsőbbek, legnyesebbek és egész nemzeti történelmünkben nincs oly győnyűrt időszak, mint az 1825-től 1848-ig terjedő két évtized, Széchenyi kora. A készülődésnek, a leendő ébredésnek e félremagyarázhatatlan jeleit láthatni mindenütt, melyek nagyszerűsége szinte a természet legnagyobb csodáival vetekszik. A hazaszeretlem valóban csodákat művel s nemcsak a mi nemzetünknek tulajdonsága az, a mit a kritikus költő szemünkre vet:

„Csak akkor csügglünk igazán,
Ha tönkre tessük, a hazán.”

A török korban is ily nagy volt nemzetünk s a kis várak nagy hősei a világtörténelem lapjaira írták be nevüket, mint a nyugati civilizáció védői. Erről a korról szól a Nagy Képes Világtörténet 130. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1901. augusztus 29.

— **A kánikula vége.** A bűszke, a pompázó rózsza, a virágok királynője, már hullajtja illatos leveleit. Vége van uralmának. A mi ezután következik, csak lassu haldoklás, csak átmenet a szomorú őszbe. Mert a mai napon bezárult az az időszak, melyet a kánikula nevével jelez a naptár. Rövidebb már a nap, alább hagyott a melege, a fénye, — révedező sugara őszi rózsák keskeny szirmain török meg. Az őszi rózsza, a bucsuzó nyár virága. Nincs káprázatos színe, nincs mámorító illata, — olyan, mint egy édes-bus felve őrzött emlék, mely mult idők elröplött boldogságát, örömt varázsolja vissza lelkünkbe. . . .

— **A helybeli oltáregyesület** közös istentiszteletét szeptember hó 15-én fogja megtartani a zárdatemplom ajtaján kifüggesztett sorrend szerint. A tagokat kérjük, hogy azon megjelenni szíveskedjenek. Az igazgatóság.

— **Szüreti ünnepek.** Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter, ki a közelmúltban egy rendeletével felújította a régi idők aratási ünnepét, most leiratot intézett az ország gazdasági egyesületeihez, melyben abbéli óhajának ad kifejezést, hogy a szüretelés befejeztével tartsák meg ismét az újabb időben immár feledésbe ment szüreti ünnepségeket. A gazdasági egyesületek most a birtokosokkal tudatják a miniszter eme kívánságát.

— **A közegészségügy államosítása.** A közegészségügy államosítására vonatkozólag több kidolgozott tervezet van a belügyminiszteriumban. Jelenleg az államosításhoz szükséges részletes költségvetés ki-számításával foglalkoznak. A közegészségügyi államosításra vonatkozó javaslatok közül azt ajánlják legstírgősebben elfogadásra, mely a körorvosok államosítására vonatkozik és a mely szerint az állami közszolgálat összekapcsolható lenne a magánorvosi gyakorlattal. Az állami körorvos az államtól kapna bizonyos összegű lét-minimumot. Ezért az állami körorvos tartoznék ellátni a közegészségügyi, közegészségrendőri közszolgálatot, (hiatalos vizsgálatokat a koresmákban, piacokon, kuttak, épületek, stb. körül.) Ezenkívül a körorvos magán-gyakorlatot folytatna a szabályrendeletileg megállapított díjtételek mellett. A körorvosi körhöz tartozó községek, esetleg még természetben lakást adnának az orvosoknak. De a szegény községeket lehetőleg kimélbi akarják minden orvosi költségektől. Csak ha önként fizetni képes a beteg, díjazza majd az orvost, lehetőleg alacsony díjtételek mellett, mert ezen tervezetjavaslatok szerint a körorvos évi fizetése 1200—2400 korona között váltakozik, a szerint, a mint magángyakorlata után kisebb, vagy nagyobb jövedelemre számíthat. Az orvos megilletési minimuma ekként biztosítva lesz, szolgálati érdemek jutalmazásképpen pedig a körorvost jövedelmesebb helyekre helyezik át. A községi és járási orvosi intézmény, illetőleg ezen közegészségügyi közigazgatás egyelőre megmaradhat, a mint most van. A kör-

orvosi intézmény államosítását azonban legelső és sür-gős intézkedésnek tartják. Ez irányban nemsokára vég-leg döntenek.

— **Templomrablás.** E hó 23-án éjjel eddigelé ösmeretlen tettes betört az izr. (rég) zsinagógába, hol az összes perselyeket feltörte és a tartamukat elvitte. Hogy milyen vakmerő lehetett az ipse, az abból is kit-tinik, hogy egy porseprőn és egy zászlórudon jutott ki a templomból. A rendőrség a nyomozatot megindította; de a tettes ez ideig még nem került kézre.

— **A vajda-hunyadi vár helyreállítása.** Mátyás király híres vajda-bunyadi váráról egyes lapok azt írják, hogy pusztulófélben van. Mint értesülünk, ebből csak annyi a valóság, hogy Vajda-Hunyad várán 1893-tól 1901-ig nem történt újabb építkezés, de azért a kormány állandóan felügyeltetett a várra. Ezt a fel-ügyeletet jórészt a műemlékek országos bizottsága vé-gezte. Van a várban egy állami fizetési gondnok és ő, akik mindenről jelentést tesznek a bizottságnak. Nem-rég ott járt a bizottság alelnöke, Forster Gyula dr. Möller István műépítővel, akit megbízták a hunyadi vár Aranyház nevű részének helyreállításával. Ezt a munkát az idén és jövő évben végzik el. A restaurálás egyedüli akadályá most már csak az, hogy kevés rá a pénz. Ha készen lesz a vár, leghelyesebb lenne, ha benne helyez-nék el a Hunyadi- vagy Mátyás-muzeumot, ha össze-gyűjtenék oda mindazokat az ereklyéket, a melyek a Hunyadyak dicső korszakára vonatkoznak.

— **Értesítés.** A gyulafehérvári róm. k a t h. elemi f i u i s k o l á b a n a tanulóknak szabályszerű felvétele és beírása az 1901/2 iskolai évre folyó 1901. évi szeptember 2. 3. és 4. napjain történik. Kellő számu tanuló jelentkezése esetén az 5-ik osztály is megnyitattik. Szegénysorsu tanulókat a diájjelen-g e d é s b e n, esetleg más k e d v e z m é n y b e n is részesülnek. Bárminemű felvilágosítással készséggel szol-gálnak az iskola helyiségében, hol a beiratások is eszközöltetnek. A rendes tanítás s z e p t. 5-én kezdő-dik. Az igazgatóság.

— **Mennyi rendjele van Fejérvárynak?** Báro Fejérváry Géza honvédelmi miniszter, ki most ünnepele ötvenéves katonai jubileumát, a következő rendjelekkel bír: 1. Az osztrák Lipót-rend nagykeresztje. 2. Az I-ső osztályu vaskorona-rend. 3. A Szent-István-rend középkeresztje. 4. A katonai Mária Terézia-rend lovagkeresztje. 5. A katonai érdemkereszt briliántokban. 6. Hadiérem. 7. 1864-ik évi schlesholsteini emlékérem. 8. Az 1898-iki advari jubileumi ezüstérem. 9. Az 1898-iki katonai és 10. ugyanez évi polgári jubileumi érem 11. A katonaiszti I-ső osztályu szolgálati jelvény. 12. Az orosz császári felharsas-rend nagykeresztje. 13. A porosz királyi vörössas-rend nagykeresztje briliántokban. 14. A württembergi királyi korona-rend nagykeresztje. 15. A perzsa nap- és orszlán-rend nagykeresztje. 16. A román korona- és kard-rend nagykeresztje. 17. A szerb takova-rend nagykeresztje. 18. A francia becsület-rend tisztikeresztje. 19. A württembergi királyi Frigyes-rend középkeresztje. 20. A szász királyi Albrecht-rend lovagkeresztje. 21. A Szent István-rend nagykeresztje (most kapta.) 22. A bolgár katonai érdemrend nagy-keresztje.

— **Értesítés.** Azon tanulókat, a kik az 1901/2. isk. évre a gyulafehérvári r. k. főgymnasiumba iratkoznak be, figyelmeztetjük, hogy iskolai könyveiket a tan-terv megújításával járó sok változtatás miatt csak az igazgatóság megkérdezése után szerezzék be. Ez a figyelmeztetés szól különösen I—VI. osztályos tanulóknak. Gyfehérvárt, 1901. aug. 27. Az igazgatóság.

— **Ottó főherceg és a kolozsvári ezi-gány.** A Szalou Ujság közli ezt a kis történetet: Pongrácz Laji, híres kolozsvári ezigány, néhai Rudolf trónörökös ezigánya volt Fiumében. Abban az időben történt ez, mikor még Stefánia főhercegeasszony szíve-sen időzött Abbáziában. Egy estére Pongrácz Lajit is elvitték Abáziába, még pedig kocsin, mert a kolozsvári ezigány aperte kijelentette, hogy hat királyné kedvéért sem száll a tengerre. Mikor másnap Laji visszatért Fiuméba, leült sörözni a vendéglőbe. Csakhamar melléje telepedett több tisztviselő, köztük egy erdélyi származásu, is akinek régebben sokat muzsikált Pongrácz. Ez megkérdezte: — Hát aztán Laji, hogy tudnak mulatni azok a főhercegek? — Hát instálom, — felelt Pongrácz, — nem igen tud a mulatni egyse; ad-ád a labji zsebéből egy két aranyat, annyi az egész. De Ottóból tudnék urat csinálni. Ugy mulat, akár a kolozsvári nagyságos urak.

— **Gyógyszerész gyakornok,** hat gymn. osztályt végzett, jó családból származó fiatal embert gyógy-szerész gyakornokul elfogad B e n k ő K á l m á n zalat-nai gyógyszerész.

— **Az italok lehütése.** Az italok lehütéséhez a jég nem okvetlenül szükséges. Vizzel következő mó-don lehet alacsony hőmérsékre hűteni a folyadékokat. Vastag törtütközöt vízbe mártvaak és könnyen kifacsarva a behűtendő italt tartalmazó üveg köré csavarják. Az így körülcsavart üveget aztán vizzel töltött edénybe helyezik s az ablak átlellenében levő ajtót kinyitják. Az így támadt légvonatban az ital már negyed óra múlva olyan hideg lesz, mintha jégen állt volna.

— **Petroleumfűtés.** Olyan helyiségek fűtésére, a melyeknek nincsen kéményük, melyekben kivezető csöveket sem lehet alkalmazni, hogy kemenczét lebes-

sen beállítani; a „Gesundheits Ingenieur“ melegen ajánlja a Ludolfi-féle petroleum-kemenczét. Ez állítólag semminemű kellemetlen vagy ártalmas égési terméket nem produkál. Fűtőképesége akkora, hogy 4—5 méter hosszúságú és ugyanilyen szélességű szobát 1° külső hőmérsék mellett 18° C-ra bír felmelegíteni. Fűtéshez is lehet használni. A petroleumfogyasztás óránként 150—170 gramm. A kemenczét Ludolfi gyára készíti.

— **Az első vasutak.** 1825. szeptember 27-én indult meg Angliában az első gőzvasut. Három esztendővel utóbb, 1828. szeptember 30-án indult a második, még pedig Ausztriában. Két nap múlva indított vasutat Franciaország; az Egyesült-Államok első vasuti vonala 1829. december 28-án nyílt meg. Ezután következett 1835. május 3-án Belgium; 1835. december 7-én Németország; 1838. április 4-én Oroszország s 1839. szeptember 4-én Olaszország.

— **Gyűlölet a virágok között.** Bármily csodálatosképp hangozzék is, a gyűlölet nemcsak az emberi kebelben verhet gyökeret, hanem megvan a virágok között is. Vannak ugyanis virágok, melyek ki nem állhatják egymást. Így a rezedá és a rózsák nem tudnak összeférni. Ha más virágokkal együtt rezedát és rózsát teszünk a vizes pohárba, azt tapasztalhatjuk, hogy míg a többi virág szépen megmarad, a rezedá és a rózsák elhervad.

— **A világ távíró-sodronyainak hossza.** Az egész világon végigvonuló távíróhálózatnak a hossza körülbelül 5.000.000 mérföld; a tenger alatti kábeleket nem számítva, mert ezek egymaguk is 1.814.000 mérföld hosszúsággal bírnak. Ez a hossz az egyes világárszekre a következőképen oszlik meg: Európára esik 1.765.000, Ázsiára 311.000, Afrikára 100.000, Ausztráliára 218.000, végül Amerikára 2.500.000 mérföldnyi vonalszakasz.

CSARNOK.

Lesben.

Könnyű az úrfélének vadászni; legalább úgy tartják a tanyán. Lefizeti az adót, kiváltja a vadászterületet, vállára akasztja a legújabb rendszerű vadászfegyvert s szabad puffogatnia az alföld vadjaira. Van miből.

De hát honnan vegye a szegény tanyai ember az a tömördek sok pénzt, a mit elkellene fizetni az élvezetért. Örül, hogy él, nem hogy még adót is fizessen azért a vadért, a mely az ő káposztáját eszi, csemétéjének gyöngé hajtását lerágja, a luczernását megdézsmálja. No meg aztán nem is élvezet az, a miért az ember előbb leszurja a kékhajú bankókat.

Igy okoskodott János gazda és ezen az égbekiáltó igazságtalanságon egy elfutotta ő kegyelmét a méreg, hogy most már csak azért is nyulpecsenyére vágyik.

Kiveszi szájából a kétgarasos cseréppipát, melynek tüze a nagy mérgeledés alatt kialudt, kiveri hamuját, de nem gyújt rá, hanem a pipa megint visszakerül az agyarak közé.

Gondolkozik. Meghányja az élvezet esélyeit. Először is mi baj érheti az embert. Megfogja a csősz, leveszi a puskát, azonfelül meg is birságolják. János erre itt megáll:

— A csősz?
Szétnéz, hogy nem látja-e valaki, aztán kiveszi a csizmaszárból a budlit s egy vágást tesz a levegőben. A vágás az elejtendő nyulnak szól, a fele ő neki magának, a másik fele a csősznek. Eképen a csőszszel elintézte a dolgát.

De hát a zsandárok?! Ezeket fél nyullal, de még egész nyullal sem lehet kibékiteni. Irgalmat, nem ösmerő kemény legények.

János megint csak gondolkozik, a pipa csutkájával megvakarja a füle tövét, pedig nem is viszket, de hát ez együtt jár a gondolkodással.

— Eb a ki bánja, mért fogna meg éppen engem a zsandár!

Ezzel megléven nyugtatva a lelkiismeret, a pipa elfoglalja az őt megillető helyet és most már rá is gyújt János gazda, mert jó a szaga, szép a füstje, a mint gomolyog.

Egyszer a mint fujja a füstöt, csak elnézi, majd felkiált:

— Valóságos nyul a! Itt a füle, itt a lába!

Amint oda is bök ujjával, szétfoszlik a füst, de megmarad János öröme, mert világos, hogy a végzet is nyulat rendelt vacsorára. Hiszen olyan szépen kiformalódott nyulla a füst.

János bemegy a kamrába s megbillenti a legnagyobb hordót, alátámasztja egy darab fával, aztán elkezdi alatta kotorászni. Kikerül egy rövid csővű kapszlis puská, egy tülök, amiben a söréte, egy másik, amiben a port tartja.

Nagy óvatosan nézdeli. A puská csecséről leveszi a papirost, amit a rozsdá ellen rátett, megpróbálja, szelel-e, csattant a kakasával és belenéz a csővibe. Nem lát ugyan benne semmit, na de hát így szokott tenni a vadász ember.

Megtörténvén a vizsgálat, újra elrejtí őket valami könnyebb helyre. Izgatottan várja az estét. Le föl jár az udvaron, ki becsukogatja a szoba ajtaját, nem találja seholse a helyét.

Nem is hagyhatja szónélkül az asszony a ténfergését, rászól:

— Hát kend mit keres?

Rámordul János dühösen a háborgatásért:

— Sünnit.

Akármilyen lassan is, de eljön a várva várt este. János magára veti a subát s elrejtí alatta a pus-

kát, a söréte, meg a poros tülköt s mialatt kifordul a portából oda veti az asszonynak:

— Elmék, körüljáróm a földet.

Ez egész természetes, mert lát a jó gazda csak megnézi, hogy nem lopják-e a kukoricát, vagy a tülköt, melynek indája messze elfut a kukorica fészke között s megnő akkorára, mint egy akóshordó. Az igazi okot nem mondja meg, minek tudna mindent az asszony féle?

Mikor kiér a kukoricázás végibe, kisüt a hold is. Ezüstös tányérja valami titokzatos fényt áraszt szét, beburkolja azt, a ki nem akar látszani, s mégis megvilágít mindent annyira, hogy jószemű ember kivetheti tisztán a tárgyakat.

Epen ez kell Jánosnak. Kikeresi a legnagyobb tülköt, levágja az indájáról s a suba alatt elcipeli egész odáig, a hol a kukoricázás érintkezik a luczernavetés-el. Leteszi a tülköt a kukorica szélén úgy, hogy szemmel tarthassa a csemegére jövő nyulat, ő maga leült a tülkre s a hold és a kukorica védelme alatt vár.

Torkát csiklandozza a vágy, hogy rágyújtson, de nem szabad, mert a füst szaga fölfedezi rejtékét a jól szimatoló nyul előtt.

Szeme majd kidülled annyira vigyáz. Egyszer csak fejéhez emeli a puskát, czéloz, majd leereszti s mérgeesen mormotja:

— Verjön meg a ragya komisz.

A szomszéd kutyája is kijött nyulászni, annak szólt a káromlása.

Mélyseges csönd van mindenfelé. Néha-néha egy cserebogár repül el a feje fölött, erős bugása úgy tetet, a csendben, mint valami távoli harangzás. A levegőben is megmozdul valami. Vadkacsa csoport húz el a feje fölött. Mäskor rálöve, de most nem szabad, érdemesebb vadra vár.

Csakugyan megrezzen a luczerna közt valami. Lassu baktatással jön kifelé egy nagy öreg nyul. János diadalmasan veszi szemügyre és hagyja közelebb jönni. A nyul két hátsó lábára áll, szétekint s hosszú füleit hegyezni kezdi. Lebukik, de csak azért, hogy kis idő múlva ismét megtegye az előbbi örszemlét. Mikor meggyőződik, hogy nincs semmi veszély, apró fogai közt éles fütttyöt hallat.

János már czélba vette, de a füttty eltérítette szándékától. Vadász létére tudja, hogy a füttty a nősténynek szól, a mely csakugyan vidám ugrándozással siet a bak felé.

Mikor egyirányban egymás mellett legel a két nyul, János lövésre határozza el magát. Megnézi a kapszli jó-e? Már épen elakarja sütni a fegyvert, midőn a szomszéd Bodrija, mely már az előbb is alkalmatlankodott, oda sompolyog hason csuszva a két nyulhoz s egész közelből neki ugrik. A két nyul megijed, s ki erre, ki arra, vesd el magad, neki a kukoriczásnak. A kutya utánuk, Egy darabig hallani még a csörtetést, midt messzebb és meszebb, aztán elcsendesül minden.

János dühösen rugja ki maga alól a tülköt s indul hazafelé. Mert ha egyszer elrontják az ember mulatságát, nincs már annak kedve, másik nyulra várni.

Beér a tanyára. Leveszi a puská csecséről a kapszlit, aztán haragtól kipirulva dobja a sarokba az egész holmit.

Bemegy a szobába, leül a padka szélére, ott gondolja az egész történetet, torkát valami ismeretlen düh szorítja el, szeme vérben forog. Végre kitör belőle az elkeseredés:

— Agyonlövöm a betyárt! Agyon, ha mindjárt törvény elé kerülök is.

Ebben aztán megnyugszik.

Másnap pedig valószínűleg ismét megkerüli a földjét.

Nyáry Béla.

Nyilttér*)

Deák Gyula alvinczi községi irtók a folyó hó 27-én minden ok nélkül engem becsületemben mélyen megsértett. A mikor azután Lózsa Jenő m. kir. csendőrtiszthelyettes és dálnoki Teleky Dezső IV. éves joghallgató urak útján fentnevezettet elégtétel adására szólítottam fel, azt nagy hősiesen, minden indokolás nélkül megtagadta.

Amidőn ezt kötelességszerűleg nyilvánosságra hozom, egyben reputatiom érdekében azt is közlöm, hogy Deák Gyula ellen a gyulafehérvári kir. járásbírósnál feljelentéssel éltem.

Alvincz, 1901. augusztus hó 28.

Kertész Lajos,
m. kir. állatorvos.

Mindenütt kapható

Bécs, 1887. júl. 3.

Száró's Kalodonit

nélkülöshetetlen Fog-Créme

a fogakat tisztán, fehéren és egészségesben tartja.

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

Szám 3410—1901 tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albica“ nagyszabedni lakások és hitelintézet végrehajtónak Todor János és

társai strázsai lakosok végrehajtást szenvedő ellen 157 korona tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a strázsai 253 sz. tljkvben A + 1. 2. rszm; a 88 sz. tljkvben A + 2. 3. rszm., a 309 sz. tljkvben A + 1. 2. rszm; a 93 sz. tljkvben A + 1. 2. 5. 7. 8. 9. 12. 15. 26. 27. rszm., az 505 sz. tljkvben A + 1—3 rszm; az 506 sz. tljkvben A + 1—4 rendszám alatti fekvőkre összesen 1179 korona becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fent megjelölt ingatlakok **1901 évi szeptember hó 17-én** d. e. 9 órakor Strázsza községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy annak az 1881. LX. t.-cz. 170 §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkvi hatósága.

Gyulafehérvárt, 1901. évi június hó 30-án.

A kivonat hitelességét igazolja

Nagy Kálmán kir. tlkvi. kiadó.

Sz. 2540—1901 tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schvabach Viktor és Zsigmond czég végrehajtónak Cbinda Petru végrehajtást szenvedő elleni 453 korona tőkekövetelés, ennek 1900 évi július hó 15-től járó 6% kamatai és 103 kor. 84 fillér költség s jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósnál területen lévő zalatnai 1713. 2009 és 1697 és petrosáni 418 tljkben A + 13714. 995. 18735. 4206. 4207. 4212. 4213. 4218. 4219. 4220. 4371. 4372. 4420. 4427. 4428. hrsz. ingatlanokra az árverést 1130 koronában ezennel megállapított kiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok Zalatra községhezánál az **1901 évi október hó 22-ik** napján délelőtt 10 órakor, Petrosán községhezánál 1901 évi október 23-án d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak ingatlanok becsárának 10% vagyis az árverés napjától számított 3 egyenlő részletben 30. 45. és 60 nap alatt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbányán 1901 évi augusztus hó 14. napján.

A kivonat hitelél

Simó Béla kiadó.

Sz. 3518—1901. tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sicoé Nicolaé Vindás végrehajtónak Szicsé Petru a Puchiné sz. Tama végrehajtást szenvedő elleni 310 kor. tőkekövetelés, 1899 január 26-tól járó 5% kamat és 138 kor. költség behajtása végett (az abrudbányai kir. járásbírósnál területen lévő szobodoli 1558. 733. 1342 és 888 tljkben A + 7215/1. 7951/2. 7366/1. 6154. 6154/2. 6155. 6158. 6161. 6162. hrsz. ingatlanokra az árverést 562 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901 évi október hó 28 ik** napján délelőtt 10 órakor Szobodol községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az árverés napjától számított 3 egyenlő részletben 30. 45 és 60 nap alatt, készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbányán 1801 évi auguszt hó 1 napján.

A kivonat hitelél

Simó Béla kiadó.

Szám 3574—1901 tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Rádu Nisztor és neje o-dályai lakosok végrehajtást szenvedő ellen 221 korona 34 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az o.-dályai 94 sz. tljkvben A + 1—5. 7—19 rendszám alatti fekvőkre összesen 676 korona becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1901 évi szeptember hó 19-én** d. e. 9 órakor O.-Dálya községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adatni

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX

t.-cz. 170. § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkvi hatósága.
Gyulafehérvár, 1901 évi július hó 1-én.
A kivonat hitelességét igazolja
Nagy Kálmán kir. tkvi kiadó.

Sz. 2431—1901. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Pap Lőrincz ügyvéd végrehajtónak Istrai Floree gyám által képv. Istrai Dithia végrehajtást szenvedő elleni 82 kor. 40 fillér tőkekövetelés, ennek 1900 évi június hó 3-tól járó 5% kamatai és 50 korona 20 fillér költség és jár. behajtása iránt az abrudbányai kir. járásbíróság területén lévő Abrudfalvi 950 tjkben egészben, de Istrai Florea életfogytigani haszonélvezeti jogának fentartása mellett az A + 1—2 rend. 4989. 5045. 5046. 5047. 5048. hrsz. ingatlanokra az árverést 268 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901 évi október hó 21-ik** napján délelőtt 10 órakor az abrudbányai kir. bíróság tkvi. hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az árverés napjától számítandó 3 egyenlő részletben 15. 30 és 45 nap alatt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbányán 1901 évi augusztus hó 14 napján.
A kivonat hitelét. Simó Béla kiadó.

Sz. 3339—1901 tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bokanics György végrehajtónak Silberstein János és neje végrehajtást szenvedő elleni 287 korona, ennek 1900 július hó 1-től járó 5%-os kamatai és 71 kor. 70 fillér költség behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíróság területén lévő verespataki 1334. 784 és 1175 tjkben A + 999. 1000/2. 2122/2. 2123/2. 2139. 2211. 2282. 2310. 2283. hrsz. ingatlanokra az árverést 868 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901 évi október hó 31-ik**

napján délelőtt 10 órakor Verespatak községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az árverés napjától számított 3 egyenlő részletben 15. 30 és 45 nap alatt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbányán 1901. évi augusztus hó 14 napján.
A kivonat hitelét.

Simó Béla kiadó

A női szépség

elérésére tökéletesítésére
és fentartására legkittünőbb és legbiztosabb a

FÖLDES-féle

MARGIT-CREM

mely vegyítiszta, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, teliesen ártalmatlan és zsírmentes.

Törvényesen védve.

Ezen világhírű arczkenőcs pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtájkát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ránczokat, redőket himlőhelyeket és az arozot ehérré, simává és üdévé varázsolja.

Legkittünőbb óvszer a nap és szél befolyása ellen.

Ára: kis tégely 50 kr., nagy tégely 1 ft. Margit hölgypor 60 kr. Margit szappan 35 kr., Margit fogpép (Zahnpasta) 50 kr., Margit arczviz 50 kr.

Utánsatoktól óvakodjunk!

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN. gyógyszerész, Arad.

Kapható minden gyógyszerárban, drogériában és ártiszter-kereskedésben.

Főraktár Gyulafehérvár: **Frölich Gyula és Storfer Leó** gyógyszerárban.

VILAGCIKK! Törvényesen védett hazai gyártmány, mely felülmúl minden más fogtisztító szert.

Legkellemesebb, legkittünőbb és nélkülözhetetlen

fogtisztító-szer

tubusban,

fehéríti, konzerválja a fogakat, frissíti, üdíti a száját.

1 tubus 60 fillér (30 kr.) — Mindenütt kapható. Egyedüli készítő és főszékiüldési raktár:

S A V O L Y illatszergyára,

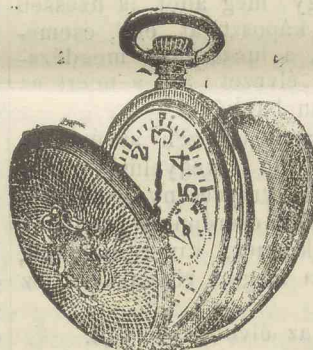
gőzerőre berendezett hygien, kosmet, laboratorium, magyar elsőrendű finom pipere-szappangyár

Budapest, VII., Danjanich-utca 28.

Gyári raktár és főküzlet: **TEMESVÁROTT.** Főraktár: Gyulafehérvárott **GOTH GYULA** illatszerez és **NANI ÖDÖN** divatár kereskedő.

Vezérképviselet: **DOBÓ és FEHÉR** Budapest, V., Lipót-körút 3-ik szám. 161.

SVÁJCZI ÓRA IPAR!

Tudósítjuk a szakfőfiakat, tiszteltek, postai, vasut és rendőri hivatalnokokat valamint mindazokat, a kiknek jó órára szüksége van, hogy a „System Glas-hütte“-féle genfi Plaque rem. órák egyedüli eladását elvállalunk. Ezen órák präzízven járnak, reguláltak és kipróbáltak és minden óráért 3 évi írásbeli jótállást adunk. A külső része, mely 3 fedél-

ből áll, dívatosan és pompásan van kiállítva és pedig az ujjonnan feltalált változatlan amerikai ugynevezett Goldin ércből készítve, azonkívül egy 14 karatos arany lemezzel átvonva, miért is annyira hasonlítanak a valódi aranyhoz, hogy még a legjobb szakember sem képes megkülönböztetni egy 200 kor. értékű arany órától. A világ egyetlen órája ez, mely arany színezetét nem veszíti soha. 10.000 utánreállítás és 3000 dicsérő levél van kezünkben. Egy úri vagy női óra ára 16 kor. portó és vám beszámítva. Bőrzacsó mindegyikhez ingyen. Elegáns úri és női plaque lánczok a 3, 5 és 8 kor. Minden nem tetsző óra szó nélkül visszavétetik, tehát nincs rizikó! Szállítás utánvétel, vagy az összeg előre beküldése mellett eszközöltetik. Rendelések „Chronos“ szállítási ház, Basel (Sváj) címzendők Svájcba a levél 25 f.-be kerül, levelező lapok 10 f.

Keil-lakk

legkittünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 90 fill.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearányozására. 1 kis palaczk ára 40 fillér.

Fehér „Glasur“ fénymáz.

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonnan befestésére.

1 doboz ára 90 fillér. Mindenkor kaphatók:

J. B. MISSELBACHER SEN. cégénél Gyulafehérvár.

Mazai ipar!

»EMKE« padlófénymáz!

Magyar gyártmány!

Nem kell osztrák, nem kell német, nem kell külföldi gyártmány, hanem vegyünk **BERKES-féle**

„EMKE“ padlófénymáz t,

s így elérjük, hogy kitűnő legjobb magyar gyártmányt kaphatunk s e mellett kiváló közművelődési célt szolgálunk, mert **5% az „EMKE“ javára** szolgál. A Berkes-féle „EMKE“ padlófénymáz a szobapadlók fényezésére kiválóan alkalmas, mert

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: rögtön szárad s így a fényezett szoba már 1 óra múlva használatba vehető.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szagtalan, tehát nem kell a kellemetlen Terpentin szagot napokig a szobákban tűnni.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: mosható s szárazra törülve fénye még fokozottabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: víztől nem lesz foltos, mint a többi lack.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: fényét a többi gyártmányok között legtovább tarja, tehát legtartósabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: üveg keménységűvé válik, s így legkevésbé kopik.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szeszszel bigitható.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: kitűnően alkalmas konyha butorok és más erős használatnak kitett tárgyak mázolására.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: a ragadós padlókat szárazzá teszi.

Gyártás és főeladási hely: **BERKES BERTALAN** Nagyvárad. — Egyedüli eladási hely: **LOBSTEIN SÁMUEL** úr keresk. Gyulafehérvár. **KÜTI ISTVÁN** Felvincz, **INCZEFI ALBERT** gyógyszerész Tüvis. **HIRSCH HERMAN** Maros-Ludas.